

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra GUSTAV ADOLPH

Citation: Hauch, Carsten: "Poetiske Arbejder. - 1929", i Hauch, Carsten: *Poetiske Arbejder. - 1929*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 207. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch03val-shoot-idm140718938859728/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Arbejder. - 1929

Kun En alene tvinger ei sin Ild,
Og intet Vink hans Dristighed neddæmper;
Han Seaton hed, og var i Skotland baaren,
Og Kongen havde ham til Ven udkaaren.

Og høi og kraftig hæver sig hans Barm,
Sin Hu at dølge han ei eftertragter,
Men Heltens Tale vækker Kongens Harm,
Han Taushed bød, men Seaton ei det agter;
Da hæver Gustav pludselig sin Arm,
Og Vreden ei at tæmme meer han magter,
Men Seaton blegner, som et Liig, og svinder,
Thi Kongens Haand har rammet Heltens Kinder.

— Men hver en Dag, naar Mørket stander nær,
Naar Faklen tændes og naar Solen viger,
Paa Sletten snart og snart bag dunkle Træer
Forsamles Kongen og den mindste Kriger,
Og knæler ned i Aftnens Rosenskiær,
Mens Nattens Fugl i Østen langsomt stiger,
Og mens den breder sine sorte Vinger,
En deilig Psalme giennem Leiren klinger.

Did ogsaa denne Dag mon Gustav gaae,
Da toner en af Luthers gamle Sange:
»Ved egne Kræfter lidt vi kun formaae,
Dog er der En, der aldrig vorder bange,
Og Ordet urørt skal de lade staae,
Og liden Tak dertil de skulle fange,
Vi have lært det troligt at bevare,
Det er vort Skiold mod Synd og Død og Fare!«